У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303 434-0237 434-0807 УНСоюзу: 435-8740 — Тел. з Ню Йорку: — BArcly 74125 УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVII. Ч. 21. TWO SECTIONS (SECTION 1) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 31-го СІЧНЯ (JANUARY) 1970 Ч. 21. VOL. LXXVII.

— Короткі вісті —

П'ятниця, 30 січня 1970

В АМЕРИЦІ

ДЕМОКРАТИЧНІ СЕНАТОРИ КРИТИКУЮТЬ представників Уряду президента Ніксона за те, що вони марнують час і не роблять нічого в тому напрямі, щоб авта не занечищували повітря, хоч Президент у промові про Стан Унії обіцяв американському населенню чисте повітря, чисту воду та парки для дозвілля. Сенатор Філіп А. Гарт із Мишиґену стверджує, що представники Уряду не з'явилися як свідки перед Конгресовою Комісією, яка веде переслухання в справі чистого повітря. Не з'явився як свідок науковий дорадник Президента д-р Лі ДюБрідж, тільки вислав свого представника. Не прибув до Капітолю як свідок і секретар Здоров'я, Освіти і Добродійности Роберт Г. Фінч, тільки вислав свого заступника.

В СІЧНІ ГУРТОВІ ЦІНИ НА ХАРЧІ збільшилися на 2 відсотки, як про це повідомляє Департамент Торгівлі. В минулому році роздрібні ціни на харчі в так званих „супермаркетах" збільшилися на 7.2 відсотка. Представник цього самого Департаменту заявляє, що економіка ЗСА не виглядає так похмуро, як це передбачають деякі економісти. Це правда, каже урядовий представник, що сповільнився темп економічного збільшення, але це сповільнення відноситься до деяких окремих ділянок економіки, а не до цілости господарства цієї країни. Подорожчання харчів — це найважливіша причина подорожчання кошт прожиття.

65 ВІДСОТКІВ ОПИТУВАНИХ СХВАЛЮЮТЬ в'єтнамську політику президента Ніксона. Це ствердила Агенція Публічної Опінії д-ра Джорджа Ґеллупа в Принстоні. 24 відсотки опитуваних заявилися проти в'єтнамської політики Ніксона, а 11 відсотків не висловили своєї опінії. Це опитування відбулося від 16 до 19 січня. В опитуваннях, що відбулися від 14 до 17 листопада, 64 відсотки опитуваних прихильно ставилися до Ніксонової політики в справі Вєтнаму, 25 відсотків були „проти" і 11 відсотків не зайняли жадного становища. Треба пригадати, що в березні і в квітні тільки 44 відсотки опитуваних підтримували Ніксона, 24 і 26 відсотків були „проти", а без опінії були 32 і 30 відсотків.

ДЕПАРТАМЕНТ ЗДОРОВ'Я В НЮ ЙОРКУ ВИСЛАВ інструкції до всіх міських початкових шкіл і так званих „гай-скулів", що вони мають робити, коли якась ученниця завагітніє, або таки народить дитину в школі. Ця акція започаткована восени минулого року, коли були видані інструкції, щоб заохочувати вагітні учениці продовжувати шкільну науку так довго, як воно тільки можливе. Минулого року 2,487 учениць, дівчат із кляс 7-ої до 12-ої завагітніли були. Це було двічі більше, як 8 років тому. Директори шкіл вимагають медичних сестер та спеціялістоковитух, бо учительський персонал не знає, як відбирати немовлята, коли трапляються непередбачені народини на терені школи. Апартамент здоров'я інформує, що директори мають подбати про якнайшвидший приїзд амбулянса.

У СВІТІ

ІТАЛІЙСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ СХВАЛИВ закон про децентралізацію державного устрою Італії. Поруч із чотирма давнішими автономними провінціями — Сицилією, Сардинією, Трентіно - Боценською і Аоста — створено 14 нових, які матимуть автономні сойми, місцевих президентів і уряди. В їх віданні перейде ціла низка справ, що дотепер належали до центрального уряду в Римі. За децентралізацію добивалися найбільше ліві партії, — комуністи пануватимуть найправдоподібніше у двох автономних провінціях.

У БРИТАНІЇ РІШЕНО зрівняти жінок із мужчинами в отримуванні рівної з мужчинами винагороди на базі „однакова платня за однакову працю". Цей закон переведе міністер праці Барбара Кестл. Соціялістичний уряд Гарольда Вілсона сподівається, що ця реформа прихилить соціялістам жіночі голоси у парляментарних виборах, які відбудуться найдалі в березні наступного року.

НІГЕРІЯ КАЖЕ собі платити за те, що прислається їй багату допомогу: за приземлювання чужинецьких літаків на нігерських летовищах треба складати оплати до 450 дол. від літака. Американські й канадійські пільоти за летунські залоги обурені тією поведінкою уряду Нігерії, яка ставить в примусове положення держави, які обіцяли й вислали вже допомогу та не можуть відкликати її, щоб не наразитись на неприхильну реакцію публічної опінії.

ЕСПАНІЯ ВИРЕЧЕТЬСЯ і перестане вимагати від Совєтського Союзу звороту 460-тонового запасу золота, що його еспанські комуністи вивезли до СССР під кінець еспанської громадянської війни. Спір за те золото був головною причиною, чому між Еспанією і СССР не було за 32 останні роки ніяких зв'язків. Газети твердять, що еспанський міністер закордонних справ Льопез Браво, який недавно „приватно" переїздив через територію СССР і стрінувся тоді з представниками Совєтського Союзу, договорився з ними, що Еспанія зречеться того золота, а СССР забуде Еспанії, що вона вислала була під час другої світової війни проти СССР „блакитну дивізію" і має „фашистський" устрій. Сподіваються недалекого нав'язання дипломатичних взаємин між тими двома державами.

ЦИГАНИ В БРИТАНІЇ ВИГРАЛИ затяжну боротьбу проти шикан і переслідувань збоку державних та місцевих комунальних властей. Британський уряд вислав до всіх властей обіжник з дорученням призначити терен для таборування циганів, з винятком тих випадків, коли біля якоїсь місцевости такого терену нема або там, де не було ніяких циганів між 1963 і 1968 роками. Цей розпорядок припиняє скитання циганів, яким не дозволяли ніде ані поселюватись ані таборувати.

У Ню Йорку помер Ярослав Склепкович

Ню Йорк. — В середу 28 січня тут помер на 80-ому році життя після довгої й важкої недуги Ярослав Склепкович з Поморянщини, колишній учасник Визвольних Змагань, сотник Української Галицької Армії. Осиротив дружину Олену з Габрусевичів, сина Олега з невісткою Ельзою і дітьми Тетяною й Богданом і чотири сестри Марію Склепкович, Любов Кучкуду, Ольгу Сосенко й Анну Алиськевич. Похорон сл. п. Ярослава Склепковича відбудеться в суботу 31 січня о год. 9:30 з похоронного заведення Петра Яреми в Ню Йорку до церкви св. Юра і звідти на цвинтар св. Хреста в Норт Арлінґтоні, Н.Дж.

УНС ПУБЛІКУЄ БРОШУРУ Д-РА М. ДАНИЛЮКА ПРО „НАРКОМАНІЮ І ЗЛОВЖИВАННЯ ЛІКАМИ"

Джерзі Сіті. — Усі ми свідомі тієї великої загрози, що чигає на наших дітей і нашу молодь на вулицях і завулках багатьох міст і місцевостей. Звертають нам на це увагу федеральні, стейтові і місцеві власті, як і трагічні повідомлення в пресі. Цю велику загрозу становить вживання наркотиків та зловживання ліками. Щоб звернути увагу наших батьків та наших установ і всієї громади та освідомити їх про страшні наслідки наркоманії і зловживання ліками, як і вказати на потреби та можливості поборювання цієї загрози, Український Народний Союз і в-во „Свобода" вже в найближчих днях випустять друком книжечку свого голового радного д-ра Михайла Данилюка: „Наркоманія і зловживання ліками". Книжечка появиться окремо двома видаііями, українським і англійським, та буде розіслана цілком безкоштовно, порядком служби народові, всім передплатникам та читачам „Свободи" і так само безкоштовно поставлена до розпорядження проводам наших молодечих організацій, виховних інституцій та шкіл. У книжечці є короткі інформації про: 1. Що таке навик? 2. Наркотики, 3. Маріхуана, 4. ЛОД, 5. Стимулянти, 6. Седативи та 7. Висновки і поради. Книжечка має 15 сторінок друку малого формату та є необхідним посібником для участи нашої громади в поборюванні одної з найбільших загроз і одного з найбільших лих модерного суспільства.

Фотознімка (поменшена) заголовної сторінки брошури д-ра Михайла Данилюка у виконанні артиста М. Михалевича

Літаки ЗСА збомбардували ракетне становище в Північному В'єтнамі

Сайґон. — В четвер 29 січня ц.р. у Південний Азії була вже п'ятниця 30 січня — американські джетові бомбовики збомбардували протилетунське ракетне становище у Північному В'єтнамі, за 90 миль на північ від демаркаційної лінії. Сталося це після того, як комуністи обстрілювали протилетунськими ракетами американські стежні неозброєні літаки, які знаходяться у постійних місіях над Північним В'єтнамом, та летять у супроводі бойових літаків, які проте не скидають бомб. Вони мають наказ відповідати вогнем тільки тоді, коли самі заатаковані. Під час того відплатного американського налету комуністи збили один американський бомбовик, а також збили гелікоптер, що його вислано на пошукування залоги із збитого бомбовика. Доля двох пілотів з бомбовика типу „Тандерчіф" і чотирьох членів залоги гелікоптера — не відома. Після того, як 1 листопада 1968 р. припинено бомбардування Північного В'єтнаму, американське летунство переводить все ж систематично стежні лети, щоб перевіряти рух комуністичних військ, перепачковуваних до Південного В'єтнаму. Це була втрата 924-го з черги бойового джету відколи американці почали бомбардувати Північний В'єтнам 5 серпня 1964 року. Втрачено всіх 11 гелікоптерів під час їхніх рятувальних місій. З Державного Департаменту у Вашинґтоні заперечено, наче б ЗСА відновили бомбардування Північного В'єтнаму. Так само голова американської делеґації на Паризькій конференції Філіп Габіб склав подібну заяву на 52-му з черги засіданні тієї конференції, яке відбулося — знову без ніякого позитивного висліду — в четвер 29 січня ц. р.

У Совєтах каратимуть робітників за різні „ухили" у праці

Москва. — Всесоюзна Центральна Рада професійних спілок проголосила 29 січня ц.р. прийняту на своїй засекреченому засіданні постанову, щоби застосувати гострі репресії супроти робітників за їх різні провини, як відсутність без оправданої причини, пияцтво, легковаження і мала видатність праці і т. п. Постанова названого найвищого правління спілок закликає до використовування „всіх способів", щоби протидіяти „порушуванню дисципліни праці і продукції". Голова совєтських професійних спілок, Александер Шелепін, з членом Політбюра та має за собою у своїй життєвій кар'єрі вже головство комсомолу й осланого КҐБ, виголосив на засіданні Всесоюзної Ради професійних спілок двогодинну промову, в якій закликав до посилення боротьби „проти абсентеїзму, ледарства і пияцтва". Його промова була достосована до змісту і тону промови першого секретаря компартії СССР Леоніда Брежнєва на минулорічній сесії Верховного Совєта, в якій Брежнєв у похмурих барвах змальовав економічну ситуацію в СССР, приписуючи вину за її погіршення, між іншим, занепадові „трудової дисципліни" й іншим гріхам робітників. Шелепін завізвав низові робітничі спілки, щоб вони переводили збори, на яких самі робітники будуть „каятися" і признаватися до різних „ухилів" та на яких робітники будуть доносити один про одного. За різні такі провини каратимуть позбавленням прав до ферій в одному з державних відпочинкових місць, позбавлення „бонусів", скреслюванням з листи старшинства і скреслюванням з листи тих, що чекають на кращі помешкання. Тому, що в СССР вся державна суспільна служба діє почерез робітничі спілки, то існують великі можливості карати робітників.

ЗІ ЩИРОГО СЕРЦЯ ДЛЯ ПОТЕРПІЛИХ В ЮГОСЛАВІЇ

Славний зі своєї великої жертвенности український Народний Дім в Джерзі Сіті знову відкрив своє серце і свою кишеню, цим разом для потерпілих українців у Баня Луці в Югославії. На своїх річних зборах, що відбулися в неділю, 25-го січня, одноголосно схвалено висилитувати з фондів дому повну тисячу долярів на ту ціль. Згадати б, що цей Дім склав уже раніше ряд тисячних пожертв на Фонд Катедри Українознавства в Гарварді, на Фонд Верховного Архиєпископа, кожного року призначає стипендії для студентів та справді із щирого серця і щедрої кишені підтримує кожну добру ціль. Оцінив це президент Злученого Українського Американського Допомогового Комітету д-р Володимир Галан, як, побувавши в Ню Йорку на зборах Дирекції „КАРЕ" в середу, 28 січня, повернув до Джерзі Сіті, щоб особисто прийняти від Управи Народного Дому щедру пожертву для потерпілих братів в Югославії, що й задокументовано на цій фотознімці, як новообраний голова УНДому Адам Тизьо передає д-рові Вол. Галанові чек на тисячу долярів. На фото (зліва): дотеперішній голова УНДому Іван Бервецький, д-р Володимир Галан, управитель УНДому Вол. Кричковський, англомовна секретарка Мелянія Міляновnч, скарбник Вол. Ярмола, новообраний голова Адам Тизьо, член дирекції Олександер Данько, колишній голова та один з найбільш заслужених піонерів Антін Шаран і довголітній секретар УНДому Микола Петришин.

БЮДЖЕТ НА 1971 РІК СТАНОВИТИМЕ 200.7 БІЛЬЙОНА

Вашинґтон. — Пресі вдалося дістати загальний проєкт федерального бюджету на 1971-ий рік, про який президент Ніксон говоритиме на конференції в п'ятницю ввечорі, і який вповні дістане преса до опублікування аж в понеділок. Згідно з цим загальним текстом Федеральний бюджет на фінансовий рік, що зачнеться 1-го липня 1970 року, становитиме 200,771,000,000 долярів. Прибутки передбачені у висоті 202,103,000,000 і повинна залишитися надвишка в сумі 1,331,000,000 долярів. Передбачена дуже обережна стратегія у фіскальній політиці, а у монетарній політиці мали б продовжуватися дотеперішні утруднення, хоч у легкій формі. Сподіваються, що видатки на оборону в тому і на атомову енергію будуть зменшені на 6 більйонів. Цілий бюджет буде збільшений в порівнянні з цьогорічним, на три більйони, що буде найменшим збільшенням від перших років 60-их років. В першому півріччі 1970-го року передбачається сповільнення економічного темпу, але зате в другій половині року передбачено поступ в редукції інфляції.

Економіст передбачає полегші в кредитах

Ню Йорк. — Провідний економіст, виконний мистодиректор Юнайтед Стейтс Трэст Компані ов Ню Йорк Джеймс О'Лірі передбачає, що Федеральна Резервова Рада незабаром почне зменшувати загострення в справі удоплювання кредитів, це значить, що зарядить менші відсотки від позичок. О'Лірі гадає, що Резервова Рада змінить свою політику тому, що не схоче спричинити економічну рецесію утрудненням позичками. Рецесія була б гіршим лихом, ніж та інфляція, яку високими відсотками від позичок хоче поборювати Федеральна Резервова Рада. Економіст О'Лірі гадає, що легші позички будуть можливі вже в найближчому місяці. Цей економіст розуміє таким способом: Коли федеральний бюджет буде в дійсності збалянсований, тоді Резервова Рада зможе відважитися влегшити позички, зменшити відсотки, але таким способом, щоб не спричиняти завеликого збільшування економіки. Подібно

В понеділок можливий страйк на всіх залізницях ЗСА

Вашинґтон. — В четвер 29-го січня припинилися переговори між представниками залізничних спілок і власниками залізниць, і головний урядовий посередник Джан П. Ґілц заявив, що на основі інформацій від робітничих провідників, в понеділок може початися загальний страйк на залізницях, якщо до того часу не прийде до порозуміння в справі нового контракту про працю. Представник преси запитався про можливість страйку головного представника залізничників Вілліяма В. Вінпізінґера, який сказав: „Гадаю, що страйк буде". Не вирішена ще проблема регулювання праці, на яку не хочуть погодитися представники залізниць. На переговорах був присутній в четвер асистент секретаря праці Вілліям Дж. Юзері, який конферував з представниками обидвох сторін, але без успіху.

„Нюзвік" проголосив два листи українців про переслідування в УССР

Ню Йорк. — Відомий тижневий журнал "Newsweek", який має понад 2,300,00 накладу, проголосив у числі з 2 лютого ц.р. між „Листами до редакції" також два листи від українців — Романа Купчинського й Василя Тимюка, які відгукнулися на допис московського кореспондента того журналу, Джана Дорнберга, що появився був 12 січня ц.р. і був свсоєчасно зреферований у „Свободі". Обидва листи українців поміщені під спільним заголовком „Національна проблема СССР". Роман Купчинський підкреслив факт арештування в минулому році понад 100 українських інтелектуалів і студентів. „Кремлівський провід не може легковажити національних аспірацій тих людей, бо вони є вже продуктом совєтської системи, вихованцями совєтських шкіл і членами комуністичної партії". — Василь Тимюк висловив признання „Нюзвік'ові" за статтю, в якій заторкнено гостру в СССР національну проблему, що її існування совєтські правителі заперечують, а американська преса — промовчує.

Нассер їздив потайки до Москви за новими інструкціями

Бейрут. — До столиці Лівану наспіли інформації про засекречений відлет в другій половині минулого тижня єгипетського президента Ґамаля Абдель Нассера до Москви, де він перебував чотири дні. Щоб та подорож залишилась у повній тайні — прилетів по Нассера з Москви окремий джет. Раптова і засекречена подорож єгипетського президента до Москви прийшла безпосередньо після того, як Ізраїль перевів успішний рейд проти радарної стації й інших вільштувань на єгипетському скельному острівці Шадван при вході до затоки Суецу 22 січня ц.р. За газетними твердженнями, Нассер полетів до Москви, щоб дістати дозвіл від совєтських правителів на переведення єгипетської контратаки на більшу скалю, що могло б спричинити вибух справжньої війни. Але контратака стала зайвою, бо самі ізраїльці залишили острів. За іншими вістками — Нассер мав на залишитися у Москві на доставлення Єгиптові новіших ракет, вивінованих в електронічні споруди, які доросли б ізраїльським літакам типу „Міраж" чи „Фантом" і „Скайгок". Ізраїльські літаки стрічають дуже слабий спротив збоку єгипетського летунства, яке гірше своєю якістю від ізраїльського, та яке не має таких досвідчених пільотів, як ізраїльські. Єгипет втратив після закінчення війни з червня 1967 року — 64 літаки. Наземні й летунські рейди Ізраїлю проти його арабських сусідів посилилися. Але в минулий четвер 29 січня вперше сирійські бомбовики совєтського типу МІҐ-21, не скидаючи бомб, перелетіли так низько над ізраїльським портом Ґайфа, що в тамошніх домах повилітали шибки. Ізраїль переводить зараз подібну відплату демонстрацію проти столиці Сирії Дамаску й інших сирійських міст у ході „війни нервів". Москва все ж, мабуть, не хоче нової великої арабсько - ізраїльської війни, бо безпосередньо після відлету Нассера з Москви „Правда" принесла нову статтю з закликом до „політичної розв'язки конфлікту".

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

НА АКАДЕМІЇ У ВІЛЛІМЕНТИК ВИСТУПИТЬ ДІВОЧИЙ ХОР СУМА З НЮ ЙОРКУ

На академії для відзначення роковин 22-го січня, яка відбудеться у Вілліментик, Конн. 1-го лютого, виступить дівочий хор Осередку СУМА ім. ген.-хор. Т. Чупринки під керівництвом пані Романа Степаняка. Співові цього молодечого хору супроводитиме на фортепіяні Т. Левицький. Святочну академію влаштовує у Вілліментик місцевий Відділ УККА, що його очолює М. Тимків. Головним промовцем на святі буде представник Екзекутиви УККА.

ВІДБУДУТЬСЯ СХОДИНИ ПАБНА В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — З метою шукання методів для покращання праці на закордонному відтинку, Управа Українського Відділу ПАБНА — Американського Товариства Прихильників Антибольшевицького Бльоку Народів, скликає громадські сходини в неділю 1-го лютого, в Домі Організацій Визвольного Фронту при 10-ій вулиці. Доповіді на сходинах виголосять: д-р Вол. Кульчицький „Українська зовнішня політика та АБН" і інж. М. Шпонтак „Організаційно-програмові проблеми ПАБНА". Після доповідів — дискусія. Початок о 3-ій годині дня. Головою Українського Відділу ПАБНА в Йорку є Михайло Шпонтак, секретарем Дмитро Мотрук.

У ЙОНКЕРСІ ЦІЄЇ НЕДІЛІ — ОПЕРЕТА „ЛІСОВА ЦАРІВНА"

Йонкерс (Н. Й. — Цієї неділі 1-го лютого в шкільній авдиторії св. Михаїла при 25-ій Чеснат вул. відбудеться вистава нової оперети для дітей і молоді „Лісова Царівна", музика проф. Василя Овчаренка до слів Л. Полтави. Вистава розпочнеться о 4-ій год. дня. Її підготувала з дітьми й молоддю виховниці Осередку СУМА п-ні Надія Кудрик і п-ні Марія Кіщюк, а багато барвистих костюмів пошили матері. Текст і ноти оперети „Лісова Царівна" були опубліковані цього року в журналі УНСоюзу для дітей „Веселка".

В Україні помер Іван Врона, видатний український мистецтвознавець

Київ. — Згідно з повідомленням газети „Культура і життя", органу міністерства культури УССР та Республіканського Комітету профспілки працівників культури з 18 січня ц.р., в Україні помер один із найстарших українських мистецтвознавців Іван Іванович Врона. Докладні дати, ні місце смерти в повідомленні не подано. Пок. Іван Врона, народжений на Холмщині 1887 року, закінчив Московський Університет і вже з початком 1920-их років включився в українське мистецьке життя, як його організатор і теоретик. В 1924-30 роках був першим ректором Київського Художнього Інституту і головою Центрального бюра Асоціації Революційного Мистецтва України (АРМУ), об'єднання мистців України, яке в 1932-му році було розв'язане комуністичним режимом за „націоналістичні тенденції" і „формалізм". В половині 1930-их років Іван Врона був репресований. Повернувшись із заслання, працював уже після війни науковим співробітником Інституту Мистецтвознавства, Фольклору й Етнографії Академії Наук УССР і викладачем Київського Державного Художнього Інституту. Іван Врона був автором виданих останніми роками монографій про творчість А. Петрицького, М. Дерегуса, К. Трохименка і співробітником 6-томової „Історії українського мистецтва". Не зважаючи на всі заслуги Івана Врони для українського мистецтва, довідки про нього не подано ні в 17-томовій „Українській Радянській Енциклопедії" ні в 3-томовому „Українському Радянському Енциклопедичному Словнику".

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.
Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Добробут і щастя

Коли нема засобів для лікування дорогої людини в її важкій недузі, — коли через брак засобів марнуються таланти, — коли молодята не можуть обвінчатися, не маючи запевненої матеріяльної бази, — коли нужда спричиняє розпач, а розпач штовхає до злочину, — то гроші були б у кожному такому випадку добродійством і відкрили б двері до щастя. Але буває й навпаки: на наших очах численні приклади, як надмірний добробут деморалізує. І це стара правда, що самого лише добробуту, самих грошей замало, щоб запевнити щастя — людині і народові. „Можемо бути людьми найкраще зодягненими, найкраще харчованими, з найкращими у світі помешканнями . . . проте залишимось найнещасливішим у світі народом, коли не будемо мати того несхопного духа, що дає поштовх до мрії, яка від початків існування Америки зробила її надією світу", — заявив президент Ніксон у своєму недавньому зверненні „Про стан Унії".

Ніксон не заперечував матеріялізму, як основи людського й народного щастя, задля гарної реторичної фрази. Він аргументував тією філософією державну політику, яка не повинна бути наставлена виключно на зріст економіки, на збільшення інвестицій, на підвищення життьового стандарту, розуміючи під ним тільки матеріяльні вигоди. Щоб не бути голослівним і не обмежуватись загальниковими фразами, Президент протиставив сучасному багатству Америки та її природним скарбам багато фактів із сучасної сумної американської дійсности: природа опоганюється легкодушним її засмічуванням, — користі з економічного зросту паралізуються інфляцією, — надмірно розбудований державний апарат докучає громадянам бюрократичною формалістикою, — зріст злочинства робить життя непевним, — наркотики нищать фізично й морально молодь. Насправді, не може бути кращої ілюстрації на правду, що не лише добробут, не лише гроші приносять щастя людині й народові!

Існує ще одна проблема, про яку неначе ніхто не говорить і не думає: протягом найближчих 30-ох років народиться в Америці 100 мільйонів дітей, — сказав Ричард Ніксон, запитуючи водночас: чи держава й нарід приготовили для них місце, і в якому оточенні вони перебуватимуть! Питання оточення — розуміючи під ним природу, землю, повітря і воду — було вже не раз заторкуване й раніше, але ніколи у першому ряді між найпильнішими й найболючішими проблемами країни. Стоячи на порозі нового десятиріччя, Ніксон стверджував: „У найближчих 10-ох роках ми повинні піднести наш добробут на 50 відсотків. З цього виринає основний запит: чи це значить, що ми станемо у дійсному сенсі багатшими на 50 відсотків, на 50 відсотків ліпшими, на 50 відсотків щасливішими"? Ставлячи проблему американської дійсности й одиничного та збірного життя в площині не кількости, а якости, Ніксон запитував: „Велике питання 70-их років: чи ми маємо скапітулювати перед нашим оточенням, чи може маємо замиритися з природою і розпочати сплачувати відшкодування за лихо, яке ми заподіяли нашому повітрю, нашій землі і нашим водам . . ."

Підготовити місце для ста мільйонів нових громадян, щоб вони не задихались у затруєному димами повітрі, щоб не дивилися з огидою на занечищені відпадками озера й ріки та щоб не відвертали очей від велетенських смітників обабіч шляхів — це завдання, що його не можна здійснити впродовж 24-ох годин, за рік чи два. І не можна викоренити злочинства за місяць, за рік, за два, ані не можна в такому часі перевиховати молодь і переконати її, що уживання наркотиків — це самогубство. Для ліквідації всіх тих лих треба років твердої і безперервної праці та боротьби, треба законів, треба великих бюджетових сум і треба нової ідейної атмосфери, яка відвернула б увагу і батьків і молоді від матеріяльних дібр, як єдиного джерела щастя. Новий, більший дім, для кожної дитини окрема кімната, телевізор у кожній кімнаті, авто для кожного сина й доньки, що тільки переступить 17-ий рік життя, потрібний для отримання дозволу на їзду, повні шафи одягу — чи все це дає щастя, коли не всилі заповнити духової пустки, створює атмосферу переситу, облегшує торгівцям наркотиків доступ до юнака й дівчини і збільшує ряди „гіппісів", які в бунті задля бунту, в анархізмі, нігілізмі й галюцинацях шукають свого щастя . . . Якщо у 70-их роках цього сторіччя буде започаткований процес перерождення американського суспільства, то це буде одною з найбільших подій в історії світу.

Василь Качмар

НАЙБІЛЬША ВИМОГА

Незадовго до приходу московських військ до Львова, в 1936 році, митрополит Кир Андрей Шептицький виголосив у Церкві св. Духа глибоку та пророчу проповідь до своїх улюблених питомців, майбутніх священнослужителів нашої Церкви. Із півгодинної проповіді, насиченої глибиною думки, твердістю віри у Божу правду, слухачі закарбували у своїх серцях одну провідну сентенцію. Слуга Божий Андрей Шептицький конкретно вимовив: „Червона армія залляє не тільки землі Західньої України, але й поважну частину Европи. У нас перестануть існувати всі суспільно - громадські та політичні організації. Одначе, буде існувати наша свята Церква! Ви, майбутні духовники, будьте готові на найбільші вимоги Христової Церкви, яка останеться єдиною остоєю нашого народу"!

Оті віщі слова Слуги Божого Андрея повністю сповнилися. Червоний демон злоби та нищення уже в перших днях окупації західньоукраїнських земель в 1939 році зліквідував усе наше зорганізоване життя. І осталася тільки Церква, як останнє прибіжище для народу. Потім у 40-их роках атеїстична Москва формально зліквідувала й нашу Українську Католицьку Церкву, але тільки формально, бо фактично не вбито живої віри в Бога і не знищено Христової Церкви в Україні. Вона живе і діє у новітніх катакомбах. Вінцем слави замаєні наші Владики, які не каялися на судових процесах. Сотні священиків заслано на далекий Сибір за вірність Христові та народові.

Живий, єдиний Ісповідник віри, Блаженніший Кир Иосиф Сліпий, своєю вірністю нашій Церкві та Богові став окрасою всієї вселенської Христової Церкви. Він, як колишній ректор своїх питомців, які слухали зі запертим віддихом угорі цитовану проповідь митрополита Андрея, дав свідоцтво цій найбільшій вимозі Христової Церкви в Україні. Засланий на Сибір, він свідчив перед ворогами впродовж 18-ти років своїми терпіннями про існування Христа в Україні. А у вільному світі Його Блаженство свідчить великими ділами свого ума та духа про нашу національну і християнську ідентичність.

Але про суть справи. Мова про найважливішу під цю пору вимогу нашої Церкви у вільному світі. Відомо, що Фонд Церкви в потребі був схвалений нашими Владиками ще на одній із Єпископських Конференцій під час Вселенського Собору Ватиканського II, але з різних причин ця справа не була реалізована. Не місце тут з'ясовувати причину мертвоти цього фонду. Треба радіти, що на Синоді наших Владик у Римі в днях 29 вересня до 4 жовтня м. р. оця проблема з'ясована в Постановах Синоду в 4-му уступі ось так: „В журбі за загальне добро всієї Української Католицької Помісної Церкви в усіх частинах світу, Синод вирішив далі піддержувати, закріпити і поширити матеріяльну допомогу нашій Церкві, закликаючи всіх наших вірних щедро підтримувати Фонд Церкви в потребі під проводом Верховного Архиєпископа в Римі".

Треба радіти, що наше громадянство в поодиноких містах ЗСА почало цю постанову Синоду наших Владик практично здійснювати. Її започаткував Ню Йорк, висиавши першу поважнішу суму до Верховного Архиєпископа в Римі. І тут ось доходимо до суті речі, а саме до цієї найважливішої вимоги, яку наша Церква видвигає перед українцями під цю пору.

Наша Церква по Синоді, входячи на шлях обнови, видвигає цілу скалю завдань, які без матеріяльної і моральної в першу чергу підтримки мирян ледве чи можуть бути здійснені. А якщо взяти до уваги факт, що Церква в історії нашого народу відіграла чи не найбільшу ролю, то під цю пору, „во врем'я люте", її завдання і значення просто велетенські. Досить пригадати, що Синод перейняв на власність Собор св. Софії і Університет св. Климентія в Римі. Верховний Архиєпископ має допомагати нашій Церкві в таких країнах, як Бразилія, Арґентина та Польща. Тим то зайве вияснювати потребу масової та щедрої жертвенности мирян на Фонд Церкви в потребі.

Якщо приймаємо, що в багатьох країнах нашого поселення Церква буде не тільки консерватором, але й посилювачем української національної сукупности, то Фонд Церкви в потребі мусить стати загальною справою нашої повинности та відповідальности. А збіркова акція на цей Фонд буде виявом і доказом нашої релігійної і національної зрілости та здібности. Водночас це буде своєрідний наш іспит перед Його Блаженством Кир Иосифом, зокрема перед його великими задумами та ідеями, і ще одне важне, а саме, що відповідна сума цього Фонду свідчитиме про нас так або інакше перед нашим поневоленим народом в Україні.

Церковну ділянку життя української спільноти в діяспорі слід уважати за найважливішу. Ця істина стосується обидвох Українських Церков, Католицької і Православної. Українська Православна Церква з тугою дожидає Синоду її Владик. В лоні Української Католицької Церкви, на жаль, і після Синоду існує ще небезпека, що ієрархічна Єдність, яка була оформлена на тому ж Синоді, підірвана. Москва та Східня Конґреґація силоміць і всякими заходами намагаються оту Єдність знівечити. На жаль, і один Владика не поклав ще й досі свого підпису під конституцією Української Католицької Помісної Церкви. І тут голос за священиками й мирянами нашої Церкви.

ЧИ ДВІ НІМЕЦЬКІ ДЕРЖАВИ?

Мюнхен. — Оголошена в пресі переписка між „головою Державної Ради" совєтської зони Німеччини Вальтером Ульбрихтом і президентом Німецької Федеративної Республіки Густавом Гайнеманом знайшла широкий відгомін у Західній Німеччині та в світі.

Почин до переписки дав Ульбрихт, найвірніший сателіт Москви від давніх літ, коли він, як діяч Комінтерну, покірно виконував усі карколомні звороти Сталіна. В Німеччину він вернувся з совєтською армією 1945 року.

Ульбрихт, між усіми вождями „народних демократій", найменше схильний до будь - яких розмов з представниками Західньої Німеччини, яких він називає „реваншистами", „фашистами", „наймитами американського імперіялізму" і т. д.

Щоб не мати діла з Західньою Німеччиною, Ульбрихт звелів збудувати високий мур серед Берліну і відгородити свою „зону" мінами на заході „Німецької Демократичної Республіки". Тільки птиці небесні без перешкод перелітають через цей залізний кордон. Кожна людина, що пробує переступити цю межу, наражається на смертельну небезпеку: „Стріляти без попередження!" — такий наказ має прикордонна охорона Ульбрихтової республіки.

Цей „президент - демократ" тільки раз, у 1965 році відважився звернутися до провідників Німецької Соціял - Демократичної Партії в Бонні з пропозицією свого роду „політичного обміну": щоб східні комуністи могли вільно промовляти до громадянства в Західній Німеччині, а західнім соціял - демократам Ульбрихт пропонував виступити на вічах у своїй зоні. Провідники Німецької Соціял - Демократії зразу прийняли цю пропозицію і визначили Віллі Брандта і Герберта Венера, що мали їхати „мітинґувати" в Східню зону. До речі, Венер — колишній комуніст, що разом з Ульбрихтом був аж до 1943 р. в Москві і добре знає таємниці „зонального президента": він не називає його інакше, як „Вулбрихт".

Однак, на тому все скінчилося. Ульбрихт злякався власної відваги і не подав імен своїх комуністів, що мали б виступити на дискусії в Західній Німеччині, в Ганновері.

Створення в Бонні нового уряду після виборів до парляменту у вересні 1969 р. на чолі з соціял - демократом Брандтом було гіркою несподіванкою для Ульбрихта. Брандт за влади Гітлера був на еміґрації і визначився в боротьбі проти цього тирана. Брандтові неможливо закинути симпатії до фашизму, мілітаризму, імперіялізму. В 1966-1969 р., бувши міністром закордонних справ у Бонні, Брандт старався всяким способом нав'язати нормальні зв'язки з комуністичними „народними демократіями": Польщею, Чехо-Словаччиною, Юґославією, Румунією, Угорщиною і їхньою „старшою сестрою" — Москвою. У своїх промовах Брандт заявляв, що він хоче мати зносини також з урядом Ульбрихта, щоб улегшити життя 17 мільйонів німців у „зоні" під комуністичною диктатурою. Брандт стверджував, що Західня Німеччина не буде вживати збройної сили, щоб прилучити совєтську зону до Німецької Федеративної Республіки.

Ульбрихт був глухий до промов і пропозицій із Західньої Німеччини. Він і сам не хотів „діялогу" з західніми німцями і слухав наказів з Москви, яка лякала своїх сателітів агресією німецьких „реваншистів", щоб ці „менші брати" дивилися на Кремль, як на свого оборонця проти західніх „імперіялістів".

В 1969 році зайшла зміна в політиці Москви в Західній Европі. Цю зміну викликало зростаюче напруження між Китаєм і СССР, що довело до завзятих боїв між комуністичними „братами навіки" на ріці Уссурі та інших прикордонних територіях.

Москва хоче забезпечити свої придбання в Европі договорами і торговельними зв'язками, привести до визнання створених війною кордонів між народними трактатами, бо з Китаєм Кремль не має надії дійти до згоди. Найважливішою точкою московської політики в Европі є совєтська зона Німеччини. Ульбрихтова „республіка", де розташовано 20 дивізій совєтської армії. Треба добитися, щоб державу Ульбрихта визнали інші держави світу фактично і юридично.

В цьому дусі писав свій лист до Гайнемана Ульбрихт. Він вимагає, щоб між двома „німецькими державами" відбувся обмін дипломатичними представниками-послами; щоб Західній Берлін, приналежний до Західньої Німеччини, був визнаний за окрему незалежну область; щоб до Організації Об'єднаних Націй прийнято представників двох німецьких держав — федеративної Республіки в Бонні і „Демократичної Республіки" в Східньому Берліні. Західня Німеччина мала б негайно визнати кордон між совєтською зоною Східньої Німеччини і Польщею по лінії рік Одри і Нісси.

Гайнеман передав лист Ульбрихта на розгляд урядові Брандта. Уже тепер оголошено заяви представників партій Західньої Німеччини. Спільний тон заяв: треба вести переговори з Ульбрихтом, але неможливо визнати його „державу".

П. А.

РУЇННИЦЬКА СИЛА

Київський знавець еспанської мови Павло Грушко надрукував у московській „Комсомольській Правді" з 25 січня деякі переклади з нової поезії „соціялістичної Куби". Переклав він ці твори на російську мову і подав власне ім'я, як „Павел". Його переклади, про що зазначено в примітці, мали б познайомити читачів з кращими зразками сучасної кубинської поезії тих авторів, які „спільно з усім народом Куби активно будують соціялізм". Вірші кубинських поетів - комуністів модерністичні, не римовані в оригіналах. Ось уривок з „твору" Міґуеля Барнета під заг. „Як ти":

„Є люди, як ти:
Говорять, що життя
Це щось препогане,
Це щось прегарне,
За життя вони не прочитали
й вірша,
Зате перелистували
багато волосся,
В дитинстві
Їх годували Біблією,
Але потім
Їм випадково
Попався
Комуністичний Маніфест"..

Поет Сінтіо Вітієр менше підробляється під Маяковського, намагаючись говорити власним голосом, але так званий соціялістичний реалізм, урядово пропаґований на Кубі, зліквідував його як поета. У вірші „Мистецтво світу" він пише:

...„А ось темношкірий
хлопчина,
З пом'ятою валізкою він їде
Рубати тростину
на честь Плая-Ґірон...
Поезія перекочувала
Із книг під парасолі
комбайнів,
І хлопець, який зрубає
50 арроб тростини,
І той, чия рука
на важелі ракети,
І пілот - випробувач,
і інженер,
Який розробляє
електронні машини, —
Таких людей
не заторкнуть твори,
Написані в дусі
минулого віку,
І я вважаю, що краще
забути про місяць"...

Ще інший закликає вмирати за те, щоб „революція не лишилась на папері, щоб живою ішла по земній кулі"...

Інформація в „Комсомольській Правді" про таких і подібних „поетів" на знедоленій Кубі подана під наголовком „Назустріч життю, яке нас чекає!"

„Поезія" комунізму однакова у цілому світі: чи то в СССР, писана мовою „великого Леніна", чи в Україні, де заливає вона сторінки газет і журналів, чи в Польщі, Чехо - Словаччині, Угорщині, чи на Кубі і в Тринідаді.

Сам собою напрошується найкоротший коментар до цього: хай Бог милує від такої „поезії"! (л.п.)

КНИГАР

Сергієві Тигаренкові
з вісімдесятиліттям

Питають книгаря,
Яке твоє ім'я?
А їм на те книгар:
Хоч я не князь, не цар,
Не полководець, вождь,
Ні з роду я вельмож,
Моє ім'я поет
Вплів в книги переплет.
Де славний повістяр,
Там з ним і я, книгар.
Надхненний де співець,
Йому я видавець.
Хоч я і не багач,
А мільйони, бач,
Подарків і забав
Народові роздав.
Хоч я і не король,
Та в златі бандероль
Моє ім'я без лік'
Прославнене навік!

ІВАН СМОЛІЙ

З НАШИХ БУДНІВ

ПЕТРУСЬ-АСТРОНАВТ

У навечір'я Нового Року старого стилю запросили мене добрі приятелі зустріти традиційну Маланку в їхній гостинній хаті, в домашній, так би мовити, атмосфері. Зустріч сполучено з ім'янинами бабуні, що звалася Меланія, і з днем народження внука, що був великий шибеник. Достойній бабуні я приніс квіти і „Терпкі пахощі" Лесі Лисак, внучкові купив протипожарну драбинку з фаєрманами, щоб дитина мала що поламати й викинути на смітник.

— Наш Петрусь недавно змінив професію — з фаєрмана на астронавта, — поінформувала мене мама. — Він тепер більше зацікавлений в капсулях і ракетах, як у драбинах.

— А де ж він?.. Що робить?

— Ходить по Місяці, — сказав тато. — Ну, ходім і ми, подивимось.

Ми спустилися по східцях до пивниці, де приміщувались підпільний бар та всяка інша рекреація і де було зачароване царство малого Петруся. Саме тепер вище згадане царство перемінила добра ворожка (за татові гроші) у поверхню Місяця, виконану з плястмаси, доволі автентично й декоративно, котримось з наслідувачів нашого мистця, Олександра Климка, спеціяліста від таких люнарних краєвидів. До одного з „кратерів", замаркованих на поверхні, тількищо причалив знаний астронавт Петрусь в повному еквіпунку члена залоги космічного корабля, що стояв оподалік. Смішно підкулюючи ноженята та підстрибуючи час від часу, мов кенґуру, хлоп'я з діловою серйозністю мандрувало уявним світом космосу, звітуючи комусь по радіо свої уваги-спостереження, — може командантові залоги, що мусів би сидіти в матірній капсулі.

— Що він таке непече? — підсміхнувся тато, пихкаючи люльку.

— Ех, тату, який ти недогадливий, — майже з обуренням сказала мама. — Хіба ти не бачиш, що в нього в руці маленький, синьо-жовтий прапорець?

— Ну, і що з того?

— А те, що він, Петрусь, прохає тепер дозволу в американського астронавта, Ніла Армстронґа, поставити український прапор на поверхні Місяця зараз поруч американського. Та й ще пояснює йому, Армстронґові, що справжній прапор — синьо-жовтий, не червоний, під яким були примушені літати космонавти-українці, Попович і Береговий.

— Ти чув? — штовхнув мене ліктем приятель. — Бачиш наслідки індоктринації, яку екзильна дитина висисає вже зі смочка, разом з пастеризованим молоком?

— Діти! Гості! — почулася зверху команда бабуні-ім'янинниці.

— Ну, то облишімо в спокою цього астронавта, — сказав господар дому. — Поки він ще спокійно бавиться і не перевертає хати догори коренем, підемо та вдаримо по чарці за здоров'я баби Маланки!

Гкер

ЦІЛКОВИТЕ ЗРОСІЙЩЕННЯ КИЇВСЬКОГО БАЛЕТУ

За відомостями з поточної совєтської преси, в тому й „Молоді України" з 21 січня Київський балет ставить дедалі то менше українських балетних творів і в його складі зменшується кількість українських виконавців. Найновіша вистава балету — „Спляча красуня" Чайковського.

Мати Марія Должицька, ЧССВ

В ДУСІ СУЧАСНОСТИ

(Промова в часі Просфори 11-го січня 1970 року при церкві Святого Духа в Брукліні, Н. Й.)

(1)

Ставимо перші кроки в нове десятиріччя двадцятого століття. Затривожені розрухами молоді, війною у В'єтнамі, радіяцією, забрудненням повітрям, затруєнням води, несміливо ступаємо вперед. Клич за реформами відчувається з усіх сторін.

Кожне століття, а то й десятиріччя приносило менші чи більші життьові зміни. Найбільшу реформу для людства приніс Ісус Христос. Перед Його приходом світ топився в страшнім моральнім занепаді. Своєю наукою вказав на соціяльну несправедливість, на дискримінацію, вчив як любити ближнього, здеморалізованому світові відслонив красу й значення моралі, підніс гідність людини, зокрема жінки. Своєю наукою Христос розпалив серця і уми тих, що шукали вищих ідеалів. І за Ним пішли сотки, тисячі, мільйони . . .

Християнський світ завжди змагав до соціяльних поліпшень. Часами треба було домагатися їх від державних урядів протестами, бойкотами, революціями. Студенти Европи часто брали участь у змаганнях за реформи.

Добре собі пригадую перше десятиріччя двадцятого століття, коли я була студенткою Львівського університету. Яка активна була українська молодь! Своїми виступами й протестами по містах і селах, у пресі, на сходинах партійних і культурно - освітніх організацій домагалася реформ у культурній і соціяльній ділянках. І так, в Европі, наші студенти змушували, щоб на шкільних катедрах, у державних судах і на парляментарських трибунах обговорювалось національні, соціяльні й політичні проблеми.

А хто з галичан не пам'ятає студентів Тайного Університету? Хто з Великої України не згадує добрим словом подвигів українських студентів на Східніх Землях?

В 1930-му році, приїхавши до Америки, я здивувалась, що тутешні студенти назагал не брали участи у соціяльних та політичних змаганнях, як це було в Европі. Тут студенти раз на рік учиняли так звані „пенті рейдс", тобто нападали на дівочі гуртожитки при коледжах, щоб викрасти підштанці, і по тих „лицарських змаганнях" далі спокійно вчились.

Останнє десятиліття принесло величезні зміни серед студіюючої молоді в Америці. Вона масово заговорила проти „естаблішменту", дискримінації, соціяльних несправедливостей. Здавалося б, що це здорове і позитивне явище, що молодь прокинулась і хоче дати поштовх установам, які поростали плісньовою. Однак, ми побачили, що тій молоді бракує відповідної оцінки вартостей. Вона знає, проти чого бореться, але не має програми, за що боротися. І цей брак програми веде її в хаос, в анархію.

Із змагань за мир і соціяльні полегші дійшло до деструктивних актів. І так, перед нашими очима жахливий образ убивства президента Кеннеді і його брата Роберта, убивство лідера чорних — пастора Мартина Лютера Кінґа. Студенти окупують університетські будинки, підпалюють, стріляють, підкладають бомби. Студіююча й нестудіююча молодь влаштовує походи на Вашинґтон, творить таємні організації, захоплює церковні приміщення. Такий стан потягає за собою інші злочини, як крадежі, напади, знасилування. Частина молоді опинилась під впливом наркотиків, втратила почуття естетики і поширює деморалізацію. Коли Били Ґрегем, відвідавши скупчення молоді у Флориді, промовляв до неї, то його слухачі після того заявляли кореспондентам, що вони в Бога не вірять . . .

Сучасний дух реформ має і свій вплив на Вселенську Церкву. Папа Іван XXIII дійшов до переконання, що Церкві треба переглянути позиції, які вона займала століттями, і наладнати взаємини не тільки між різними обрядами Католицької Церкви, але також у всіх християнських і нехристиянських Церквах. І він скликав Другий Ватиканський Собор.

Кличі за реформами в Церкві випередили приготування до них. В тій метушні багато монахів, монахинь і священиків полишили духовний стан. Деякі священики й єпископи виступають проти заряджень Святішого Отця, своїх кардиналів. Деякі — проти цілої інституції Церкви, такої, яка існувала до Собору.

Це все, що діється в світовому суспільстві, має свій відгук серед української спільноти тут, в Америці. Майже кожна наша родина відчула напруження часу. На сторінках американської преси можна було зустрічати й українські імена тих осіб, що продають наркотики. І українська молодь пішла до „гіпіс". І українські хлопці та дівчата блукають брудними по вулицях, ведуть ненормальне життя. Терплять українські батьки й матері, діти яких не одружились зі своїми, своєї раси, нації чи релігії. Багато батьків тремтять зі страху, кого син чи дочка приведуть до хати. Навіть українські монахи лишають українські монастирі. І українські монахині зникають з релігійного і національного горизонту . . .

Минулих десять років дали людству найбільші винаходи в техніці й медицині. Людині вкладають чуже серце. Людина стала ногою на Місяці. Проте, суспільство, бачачи упадок морального ладу та розгубленість державних мужів щодо способів унормування правного порядку, перестрашено вступає в 1970-ий рік, — в перші дні нової декади.

А мені хоч 82 роки — я не боюся. Я з оптимізмом вступаю в це нове десятиліття. Що господар робить, коли знаходить у зерні полову і кукіль? Пересіває, щоб осталося тільки добре зерно. І так нам, українцям, треба пересіяти справи народні і церковні, бо доброго зерна є ще в нас доволі.

Берімо під розвагу нашу молодь. Здебільша вона добра, готова служити ідеалам батьків, якби тільки була свідома тих ідеалів. Тому ознайомлюймо молодь з українською культурою і традиціями. Защеплюймо їй пошану і любов до нашої Церкви й обряду. Даймо їй підвалини, щоб вона могла потім українською культурою збагачувати Америку, яка створена з різних національностей і культур. Зближаймося до молоді не для того, щоб їй диктувати, але для того, щоб знайти з нею спільну мову - діялог. Навчімся слухати, що наша молодь говорить і що їй на серці, бо не все те погане, чого вона бажає. Якщо хочемо, щоб українські інституції продовжували своє життя, треба включити до них молодь. Здаймо собі справу, що коли хочемо реформ у наших інституціях, то мусимо працювати спільно з молодими.

(Далі буде)

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

Пожертви висилати: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
5020 OLD YORK ROAD PHILADELPHIA, Pa. 19141

Баль хору „Дніпро" з програмою Живописної Виставки

З нагоди свого 15-ліття „Дніпро" влаштовує в суботу 31 січня 1970 р. в Гилленден Гавз Готель при 610 Суперіор Аве., Клівленд, Огайо Новорічний Баль, — додаючи до нього ще атрокцію — Виставку живописних образів свого члена, відомого мистця - маляра Володимира Свириденка. Це після презентації (дебютанток), який хор вже декілька років включає в програму своїх Новорічних Балів, вперше в в програму Балю — входить мистецька виставка.

Маестро Володимир Свириденко відомий своїми мистецькими творами в Америці (ЗСА) і Канаді, народився у Славянську, Україна, закінчив студії в Кент Стейт Університеті, студіював у Парижі, Франція. Його ім'я поміщене в „Гуз гу ін ди Мідвест", займає становище президента д е п артаменту Мистецтва Середніх Шкіл при Науковій раді у Клівленді.

Тематика живописних образів мистця Свириденка різноманітна, але в основному він тримається фігуративного експресіонізму як образотворчого мистецького напрямку.

Поважну частину його живописних дворів становлять картини природи. Одну з таких картин („Соняшники") високої вартости, мистець Володимир Свириденко подарував для хору „Дніпро", яку буде нагода виграти під час Новорічного Балю.

О. Макогін

ПОДЯКА

Предсідник Українсько-Американського Клюбу у Чикаґо, Ілл.

ТЕОДОР ТОМКІВ

складає сердечну подяку Управі та усім своїм Членам, які так численно прибули на Річні Загальні Збори в дні 18 січня 1970 року, що відбулися в власній домівці при 2234 W. Chicago Avenue.

З пошаною

Т. Т.

„СНАЙПЕР" — КНИЖКА ОПОВІДАНЬ ЯРОСЛАВА РОМАНА ҐЕРУСА

Ню Йорк. — Тут появилася друком збірка оповідань св. п. Ярослава Романа Ґеруса „Снайпер" й інші оповідання. Обкладинка роботи мистця інж. Романа Степаняка. Ціна книжки 3 дол. Дохід призначений на добродійні цілі. Замовлення слати на адресу: Maria Gerus, 332 Laurel Ave., Union, N.J 07083.

Вітаємо з поворотом!..

Богдан Копистянський біля синьо - жовтого українського прапору на фронті в далекому В'єтнамі

14 грудня м.р. в домі панства Андроніка й Ірини Копистянських в Гемпстеді відбулося приємне, радісне родинне свято. На запрошення гостинних господарів з'їхались найближчі пластові друзі - Орликівці та приятелі, щоб разом з ними радіти їхньою радістю. Причиною тієї радісної хвилі був щасливий поворот їх сина Богдана з В'єтнаму, по його цілорічній військовій службі.

„Сьогоднішній день для мене й для моєї родини — одним з найщасливіших днів, які нам доводилось переживати", так привітав господар дому гостей, що засіли довкруги заставлених столів, у проводі з місцевим парохом о. Е. Шараневичем.

Під час гостиний Богдан висвітлював фільми та прозірки з в'єтнамських воєнних теренів, його участь в тих подіях, повних несподіванок, загроз та небезпек. Просувались сцени воєнних дій на екрані — що одна, то більш проймаюча страхом та співчуттям для того молодого цвіту, що в тих непроходимих і непроглядних джунґлях ставить чоло комунізмові — носієві заглади цивілізації, розкладу, здичіння, неволі . . .

Зі зворушенням прийняли присутні появу на екрані останньої прозірки-знимки, де Богдан клячить при вході до свого схоронища перед українським синьо - жовтим прапором, розвішеним при вході. Цей прапор він носив з собою протягом цілої в'єтнамської кампанії, як дорогоцінну річ, яку разом з двома іншими, медаликом Пречистої і „Кобзарем" дали йому його батьки на дорогу.

Вивішував він цей прапор у кожному своєму місці постою, а головно перед небезпечними і непевними боєвими акціями, черпаючи з нього снагу до витривалости й надії на побіду цього українського національного символу над ворогом, проти якого він там стояв з уніформі американського старшини.

Він щасливо привіз цей прапор додому і під оплески й радість присутніх передав його своїй Станиці Пластовій в Гемпстеді на руки станичного М. Курчака.

Ми щиро вітаємо Богдана між нами знову, а головно вітає його Пластова Станиця як свого старшого Пластуна - Орликівця, горді за його взірцеву поставу, та за численні боєві відзначення, що прикрашують його уніформу поручника американської Армії.

М. К.

ГРЕЦІЯ ПРИЗНАЛА Совєтському Союзові статус „упривілейованої" держави в торговельних взаєминах. Совєти платитимуть значно знижені оплати за імпорт їх товарів до Греції. Це дасть совєтській закордонній торгівлі поважний атут у суперництві з іншими експортовими державами. Однак речник грецького уряду заявив, що той договір не означає відвороту Греції від прозахідньої політики.

УПРАВА Т-ВА УКРАЇНСЬКИХ ПРАВНИКІВ
в АМЕРИЦІ і КАНАДІ
ділиться сумною вісткою
з Товаришами і Українською Громадою,
що 27-го січня 1970 року відійшов у Вічність
на 65-му році життя довголітній член Управи
Товариства Українських Правників

сл. п. мґр. прав

АНТІН ЛУЦЬКИЙ-ВАДЮК

к. адвокат у Старому Самборі і Дрогобичі, к. управитель Українського Народного Дому в Ню Йорку, відомий громадський діяч на Рідних Землях та в Піттсбурґчині і Ню Йорку.

ПАНАХИДА відбулася в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку, в четвер, 29-го січня 1970 р. о год. 8:15 веч.

Тіло Покійного буде перевезене до Української Католицької Церкви св. Івана Хрестителя в Піттсбурґу, Па., де буде похоронене побіч дружини Покійного.

Там же, в суботу, 31-го січня 1970 р. о 10-ій годині ранку, відбудеться Заупокійна Служба Божа, а після неї похорони.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Замість квітів на могилу
бл. п. СТАНИСЛАВИ ЗАХАРІВ
складаємо 25.00 долярів
на Собор св. Софії в Римі.

Родині Покійної висловлюємо наше найщиріше співчуття.

Наталія і Михайло ПУНДА

ПОСТІЙНА ҐАЛЕРІЯ МИСТЦІВ У НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — В неділю 1-го лютого ц. р. о год. 1 впол. відбудеться у власному приміщенні в будинку Літературно - мистецького Клюбу при 2-ій Еве в Ню Йорку відкриття, після вакаційної перерви, нової постійної виставки членів Об'єднання мистців українців в Америці та деяких гостей. Загалом є кругло 50 образів різної тематики й техніки, 27-ох сучасних мистців. На найвиднішому місці пишаються три олії, пейзажі, найвидатнішого сучасного українського маляра — Олекси Грищенка з Франції. Ґалерія відкрита кожної п'ятниці 6 - 8 веч. і кожної суботи й неділі — 12 - 4 по пол.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ПІСЛЯ СМЕРТИ
нашого Улюбленого
МУЖА, БАТЬКА і ДІДА

св. п.
МАТВІЯ ІЛЬКОВА
СЛУЖБА БОЖА
буде відправлена
в понеділок, дня 9-го лютого 1970 р.
о год. 8-ій рано
в ЦЕРКВІ СВ. ЮРА
22 Схід 7-ма вулиця в Ню Йорку, Н. Й.

Замість квітів на свіжу могилу
св. п. адв. АНТОНА ЛУЦЬКОГО
складають 30.00 долярів
на Фонд Допомоги Жертвам Землетрусу
в Баня Луці, Югославія

Євгенія і Зенон КОРЧИНСЬКІ

Замість квітів на свіжу могилу
св. п. д-ра ТЕОДОСІЯ КОМАРИНСЬКОГО
складаємо 20.00 долярів
на Фонд Допомоги Потерпілим від Землетрусу
в Югославії.

Марія і Стефан МРИГЛОД

З НОВИМ РОКОМ 1970-ИМ БАЖАЮ ВСІМ УКРАЇНЦЯМ ОСОБИСТИХ, РОДИННИХ, І СУСПІЛЬНИХ УСПІХІВ!

Повідомляю всіх українців, що їх Блаженство Верховний Архиєпископ Кардинал Йосиф видав з нагоди посвячення собору св. Софії в Римі

ДЕСЯТЬ РІЗНИХ КАРТОЧОК

Я отримала їх десять тисяч, — цебто кожної картки по тисячі. Звертаюсь із проханням до українського громадянства, щоб одна тисяча громадян закупила по десять карточок. Прошу висилати $2.50 за десять карток і 25 центів на їх висилку. Зробім так, щоб всі великодні побажання висилати на тих карточках і між іншим і тим способом задемонструвати, що ми піддержуємо нашого дорогого Верховного Архиєпископа у його змаганнях.

Ще маю до продажі

П'ЯТЬ СОТ СРІБНИХ МЕДАЛЬЙОНІВ

Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа, про котрі вже скоріше писала українська преса. Ті медальйони по 10.00 дол. і 50 центів за опакування і пошту. Тих медальйонів було тільки тисячка. П'ять сот я розпродала, а п'ять сот ще осталось. Прошу всіх українців, щоб їх розкупили. Будете мати для себе й своїх дітей найкращу пам'ятку, а також грошево поможете Їх Блаженству в розбудові інституцій, котрі він запланував.

Зокрема звертаюсь з великим проханням до всіх священиків, щоби проголосили у своїх парафіях ось це оголошення і вияснили вірним пам'яткове значення карток і медальйонів.

Замовлення і гроші слати на адресу:

REV. MOTHER MARIE, OSBM
42-07 DITMARS BLVD, ASTORIA, L.I., N.Y. 11105

МАТИ МАРІЯ, ЧСВВ

Ділимося сумною вісткою з Рідними та Знайомими,
що в середу, 28-го січня 1970 року упокоївся в Бозі,
заосмотрений Найсвятішими Тайнами, на 80-му році життя
наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ і БРАТ

бл. п.
ЯРОСЛАВ СКЛЕПКОВИЧ

учасник Визвольних Змагань, сотник Української Галицької Армії.

ПАНАХИДУ за Спокій Душі Покійного відправлено в четвер, 29-го січня 1970 року о год. 8-ій вечора в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку.

ПАРАСТАС буде відправлений у п'ятницю, 30-го січня 1970 р. о год. 8:20 вечора в цьому ж похоронному заведенні.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 31-го січня 1970 р. о год. 10:00 ранку з церкви св. Юра в Ню Йорку на кладовище св. Хреста в Норт Арлінґтон, Н. Дж.

Горем прибиті:

ОЛЕНА — дружина
ОЛЕГ — син з невісткою ЕЛЬЗОЮ
ТАНЯ і БОГДАН — внуки
МАРІЯ СКЛЕПКОВИЧ, ЛЮБОВ КУЧКУДА,
ОЛЬГА СОСЕНКО, АННА АЛИСЬКЕВИЧ
— сестри

Замість квітів на могилу, просимо про пожертви на потерпілих від землетрусу українців у Баня Луці.

З ЖИТТЯ УКРАЇНЦІВ В КРАЯХ ПІВДЕННОЇ АМЕРИКИ

Централя українців в Бразилії. — Українська спільнота в Бразилії — це найстарша українська еміграція в Південній Америці, бо згідно з даними, які подає проф. Оксана Брушенко — вона започаткувалася ще в 1876-му році і загально начислює около 150 тисяч душ, з яких більша частина — це вже уродженці Бразилії, де виховалося вже чотири українські покоління. Українці в Бразилії мають свій католицький Екзархат, діє там зорганізована Українська Автокефальна Православна Церква, різні релігійно-громадські організації, а також преса, школи, та семінар, — але до тепер українці в Бразилії не мали своєї Централі, яка могла б їх офіційно репрезентувати та їх діяльність координувати.

Найновіші звідомлення подають, що при кінці минулого року в Куритибі, що являється осередком українського скупчення, відбулися наради представників всіх існуючих там релігійно-громадських організацій та представників Екзархату, яка покликала до життя спеціяльну Комісію зложену з 10-ти осіб, яка мала б оформити Координаційно-Репрезентативну Централю, збудовану на паритетних засадах та з участю всіх існуючих українських організацій в Бразилії.

Вулиця УКРАЇНА в столиці Урагваю. — В Монтевідео, що є портовим і столичним містом Уругваю, в одній з центральних дільниць цього міста названо вулицю іменем Україна, як признання для невеликої української громади, яка об'єднюється в одинокій існуючій тепер організації Товариство „Просвіта", що має юридичне оформлення, а також має в цій дільниці власний і мурований Народний Дім. Заходами „Просвіти" та української католицької Парохії знесено до „муніципального" уряду відповідне прохання перед кількома роками, і тепер за старанням п. Осипа Палька справа ця полагоджена прихильно, і декретом Муніципального уряду чис. 14665 — одна вулиця дістала назву Україна. Акт відкриття згаданої вулиці відбувся 27-го грудня 1969 р. заходами місцевої організації „Сосієдад де Фоменто" при участі представників „муніципального" уряду, та при участі української громади в Монтевідео, а також делеґації „Просвіти" з Буенос Айреса, зложеної із 20-ти осіб під проводом голови п. О. Галатя і секретаря п. В. Косюка, зорганізованої головою кооперативи п. мгр. М. Самоверського, яку очолював Екзарх українців католиків в Арґентині, Преосвященний Кир Андрій Сапеляк, який доконав Акту Посвячення наріжної таблиці в асисті секретаря Папського Нунція в Монтевідео. Промови для відзначення цієї події виголосив представник міської Ради п. Мануель Мансо, як також голова місцевої „Просвіти" інж. Петро Сенишин, висловлюючи вдячність міській управі та всім учасникам згаданого торжества.

В неділю 28-го грудня в столичній Катедрі Преосвященний Екзарх Андрій Сапеляк відправив торжественну Архиєрейську Службу Божу при асисті місцевого Єпископа та численно зібраного громадянства, яке захоплювалося красою нашого обряду, бо Богослужба була співана при участі катедрального диригента п. В. Василика.

З цієї нагоди в Домі - Просвіти відбулося спільне прийняття для членства і гостей з Арґентини, які за спільним столом обмінялися думками про можливості дальшої співпраці, а на закінчення Преосвящ. Екзарх уділив всім присутнім своє Архиєрейське благословення.

Українська місія в Параґваї. — Серед українських громад в Параґваї працює одинокий католицький священик о. Иосиф Рісінґер, з походження німець, що володіє українськкою мовою і має свій осідок в місцевості Кармен дель Парана, де будується українська Церква, яка вже на викінченні і в ній відбувалася намічена місія. Місію проводив місіонер о. Михайло Щудло ЧНІ, який виголошував місійні проповіді на протязі 4-ох днів, а на закінчення споруджено і посвячено пам'ятковий місійний Хрест, в посвяченні якого взяв участь місцевий Єпископ монсеньор Хуан Бокінкела, уділяючи своє благословенство місцевій українській громаді.

Після закінчення Місії в домівці місцевої „Просвіти" відбулося прийняття, яким місцева громада прощала Всеч. о. місіонера, висловлюючи йому глибоку вдячність за його труди для добра місцевої громади та для нашої Церкви.

Літні вакаційні оселі. — В Арґентині шкільний рік закінчується в місяці листопаді, а вакаційний сезон триває аж до половини березня слідуючого року, — при чім місяці грудень та березень призначені для здавання поправок з тих предметів, що учні дістали низьку ноту так, що січень і лютий призначені на різні екскурсії та вакаційно виховні курси. Закінчення українського шкільного року відбулося 14-го грудня на вакаційній оселі „Веселка" при участі всіх відділів Рідної Школи з відповідною програмою приготованою відділами Рідної Школи та її Педагогічної громади, з пописами рідношкільної дітвори.

Вакаційна оселя на „Веселці" започаткована 2-го січня і триватиме до 1-го лютого, де дітзора має змогу не тільки перейти спортовий вишкіл, користуючися відповідними купелевими басейнами, а також під відповідним доглядом виховників набути національне освідомлення та навчитися співу і народніх танків. Подібну вакаційну оселю веде також український „Пласт", що саме закінчив 20-ліття свойого існування, та відбуває таборування новаків на своїй оселі в Пунта Індійо, — а відділ старших пластунів перевів зорганізовану поїздку до Барільоче, що являється найкращою туристичною зоною Арґентини.

Студія Бандуристів. — Від кількох років існує Студія Бандуристів при філії „Просвіти" в місцевості Ляважоль, яку провадить п. Василь Качурак, який мав уже кілька успішних виступів Капелі зложеної в більшості з доросту та просвітянської молоді. Бажаючи скріпити акцію згаданої Капелі, — Централя „Просвіти" в Буенос Айресі відкрила на літній сезан суботні курси гри на бандурі, — в цілях поширення акції та збільшення учасників одинокої в Арґентині Капелі Бандуристів, виступи якої мають великі успіхи і певне зацікавлення між своїми та між чужинцями, які захоплюються виступами бандуристів!

М. Д.

СПОРТ

Редаґує В.Сохан

КЛК — КЛІВЛЕНД ЖИВЕ, ПРАЦЮЄ И ОРГАНІЗУЄ ЧЕМПІОНАТИ УСЦАК

Якщо доривочний читач спортової рубрики здивується, що є на світі щось таке, як КЛК — Клівленд, то радимо йому переглянути щорічні звіти з лещетарських чемпіонатів УСЦАК: там фірма КЛК — Клівленд фіґурує часто на видних місцях. На жаль, такі змагання відбуваються тільки раз у році ,але це не значить, що клівлендські лещетарі й лещетарки не працюють інтенсивно цілий час. Вони тільки не афішують своєї тихої праці.

Офіційний цьогорічний сезон КЛК — Клівленд розпочав 3-го грудня 69 р. традиційною спільною вечерею своїх членів й симпатиків, та внутрішньо-клюбовими сходинами.

Єдиною точкою програми сходин було обговорити майбутні крайові змагання за чемпіонат Української Спортової Централі на Америку й Канаду (УСЦАК), які цього року влаштовує Карпатський Лещетарський Клюб — Клівленд.

Спортовий референт клюбу п. Олександер Бурик здав звіт із пороблених уже приготувань до цих змагань, які повинні бути одними з кращих.

Змагання відбудуться в суботу, 28-го лютого 1970 р в „Holiday Valley", коло Бофало, Н. Й. Цей факт повинен притягнути на старт лещетарську братію з Дітройту й Чикаґа, яким важко було раніш їхати на змагання до далеких Монтреалю, Вермонту, чи (північно-східнього) Ню Йорку, Дітройт, якого дотепер репрезентував тільки п. Качмар із сином, зголосив уже приїзд 40 учасників.

Технічну сторінку змагань взяла на себе місцева „скі - скул", даючи до диспозиції електронічний „таймер", суддів і все потрібне, так, що учасники матимуть майже олімпійські умови змагань.

Впрограмі передбачений крутобіг (сляльом) і великий крутобіг („джаєнт сляльон"). Кількість учасників рішатиме про те, чи змагуни дістануть по два біги в крутобігу. Тому в першому газетному оголошенні прошено клюби вже тепер зголосити свою участь і подати приблизне число змагунів і змагунок.

З уваги на те, що мова про офіційні чемпіонати УСЦАК, пригадується, що участь у змаганнях можуть брати тільки клюби-члени названої Спортової Централі.

Голова КЛК — Клівленд, д-р Мирослав Орловський, уфундував додаткову мандрівну чашу для „найкращого юніора", щоб притягнути на старт якнайбільше молоді. Перебачені нагороди для трьох перших місць і дипломи для шістьох перших. Після змагань відбудеться спільна вечеря і забава з танцями...

Після цього звіту капітан клюбу — Юрій Іванеґа „загрівав" змагунів до належної підготови та побажав їм доброго снігу на 28-го лютого, в „Голідей Веллі"...

КЛК — Клівленд засновано 11-го жовтня 1964 р., з ініціятиви п. Зенона Касараби, який декілька перших літ був його головою й душею. Клюб нараховує сорок членів. Дотепер клівлендці брали тричі участь у лещетарських чемпіонатах УСЦАК, здобуваючи раз третє, раз друге, а раз перше місце в дружинній пунктації.

Такі ревеляційні осяги юного лещетарського „котигорошка" аж ніяк не підтверджують, що він не популярний. Біда в тому, що в нашому суспільстві не популярний найкращий і найздоровіший зимовий спорт: лещетарство...

О. Гайський

Святомиколаївський вечір у Спрінґ Велі

Українознавча суботня школа при церкві св. Петра й Павла в Спрінґ Велі гостила в себе св. Николая 21-го грудня 1969 р. Вечір приготовили вчителі школи, п. Олена Стельмачук і п. Василь Лучків, директор бібліотеки в міському коледжі. Місцевий парох, о. Богольник, привітав родичів і гостей, після чого діти при акомпаніяменті п. Стельмачук відспівали гарно „Бог Предвічний" і цілий ряд українських й американських колядок, переплітуваних деклямаціями.

„Слово української дитини" віддеклямували поправною українською мовою И. і П. Венгрин, М. Коваль і М. Лучків. Деклямацію „Українка" виконала прегарно маленька красуня Меляся Стельмачук. Віршик „Українець' виголосив по козацьки, чепурний „запорожець", Петрувь Венгрин. „Ялинку" виголосили з чуттям три талановиті декляматори: М. Коваль, М. Лучків і П. Венгрин.

При співі „О, хто Николая любить" появився на залі св. Николай у товаристві гарненького ангела (К. Брега) зі саночками повними різних подарунків. Св. Николай привітав дітей, родичів і гостей. Він сказов, що відвідує дітей по цілому світі, але найрадше загощує до українських дітей, бо з усіх народів, український нарід його найбільше любить і шанує. Він пригадав присутнім, що 900 літ тому князь Всеволод Ярославич запровадив його свято на Україні й від того часу тисячі українських церков були й є присвячені його імені й сотки тисяч українців називаються його іменем. Він згадав заслужених парохіян церкви св. Петра й Павла в Спрінґ Велі, які носили або носять його ім'я, й присутньому на залі п. Миколі Москалеві, довголітньому секретареві 16-го відділу Укр. Народ. Союзу „Просвіта" й невсипущому диригентові церковного хору попросив заспівати „Многая Літа".

Св. Николай згадав теж присутніх на залі попередніх довголітніх учительок українознавчої школи п. Анну Зедайко й п. Анну Іваник. Він сказав, що належиться велика честь і слава всім тим, що борються за душу української дитини і вчать її рідної мови. Українська мова й українська пісня одні з найгарніших на цілому світі. Коли маленькі діти на землі співають українських пісень, тоді на небесах затихають ангельські хори й сам Отець Небесний і всі Святі з насолодою прислуховуються до безсмертних українських мелодій.

По роздачі подарунків св. Николай подякував дітям й учителям за їхню жертвенну працю й дуже гарний вечір і сердечним „Христос Раждається" попрощався зі всіми присутніми.

Д-р В. О. Семків

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 7-го ЛЮТОГО 1970 р.

ГЕММОНД, Інд. Річні загальні збори В-ва св. І. Хрестителя — 107 Відд. о год. 6:30 веч. в залі Укр. Правосл. Церкви св. Михаїла при 7035 Колюмбія Аве. На порядку: вибір управи на 1970 рік та делеґата і заступника на 27 конвенцію УНС. Проситься чл. прибути. — С. Долошицький, секр.

НЕДІЛЯ, 8-го ЛЮТОГО 1970 р.

ПОНҐСТАВН, Огайо. Місячні збори В-ва св. І. Хрестителя — 230 Відд. о год. 4-ій по пол. в Українській залі, 914 Franklin Ave. На порядку дня: вибір делеґатів на 27 конвенцію УНС, наради в справі купна фарми, де можна б відчинити відпочинкову оселю. На зборах проситься вплачувати членські вкладки. Управа Відділу на 1970 р.: М. Мартинишин, гол., Є. Волошин, заст. гол., П. Ліщак, фін. секр., І. Сухар, рек. секр. Контр. Комісія: О. Рибалт, І. Ліщак, І. Ваган. Урядовці Клюбу: І. Кріль, секр., М. Панкевич, кас., Вол. Вращ, менаджер, І. Врящ, завідуючий залею. —П. Ліщак, секр.

НЕДІЛЯ, 15-го ЛЮТОГО 1970 р.

ЧИКАҐО, Ілл. Звичайні збори Т-ва Є. Коновальця — 423 Відд. о год. 5-ій по пол. в домівці при 2435 Вест Чикаґо вул. На порядку: вибір делеґатів на 27 конвенцію УНС. Проситься чл. прибути. — В. Буртняк, секр.

ВІНДЗОР, Онт., Канада. Річні загальні збори Т-ва Ю. Головінського — 341 Відд. о год. 2:30 по пол. в залі УНО. Після річних зборів, відбудуться звичайні збори, на яких будуть вибрані делеґати на 27 конвенцію УНС. Проситься чл. прибути. — П. Мудрий, гол., Ів. Хрін, секретар.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за культурні імпрези (академії, посмертні згадки, розшуки, подяки)	$2.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.)	$3.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ ЗА ПОЛІТИЧНІ ОГОЛОШЕННЯ (виборчі кампанії)	$4.00
ОГОЛОШЕННЯ ЧЕРЕЗ 8 ШПАЛЬТ (ціла сторінка) по ... за інч за кожного рода оголошення.	$3.00
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на одну шпальту	$4.75
ВИГОТОВЛЕННЯ КЛІШЕ на дві шпальти	$6.50

ОГОЛОШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОЯВОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 12-ої ГОДИНИ ДНЯ.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які довгують за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошєння, доки не будуть вирівняні попередні рахунки.